

İRÂK ŞARKI

Düyek

İSMÂİL FENNÎ ERTUĞRUL

Süzül sün çeş mi mes tin â şı ğın şû rî de - hâl ol - sun

İ şit sin nağ me ni bül bül he mân gül şen de lâî - ol - sun
Ö lür sem der dü mih net le ka nım var sın he. lâî - ol sun

Benim - câ nâ nım an cak sen gi bi bir nev ni hâl - ol - sun

Koyan - sın kal - bim aş - kın la vü cû - dum bî - me câl - ol sun

Aranâğmesi

Süzülsün çeşm-i mestin âşığın şûrîde-hâl olsun
İşitsin nağmeni bülbül, hemân gülşende lâî olsun
Benim cânânım ancak sen gibi bir nev-nihâl olsun
Ko yansın kalbim aşkınla vücûdum bi-mecâl olsun
Ölürsem derd ü mihnetle kanım varsın helâl olsun

N'olur cânâ bana bu çekdiğim derde mukâbil sen
O gül endâmını rahmayleyib de sıkca göstersen
Fedâ ettim senin'çün ey perî-rû cism ü cânı ben
Ko yansın kalbim aşkınla vücûdum bî-mecâl olsun
Ölürsem derd ü mihnetle kanım varsın helâl olsun

(Gülte : Kendisi'nin)